

KORRESPONDENTIEBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VAKBONDEN AANGESLOTEN

bij de „ Syndikale Kommissie der Werkliedenpartij en der Onafhankelijke Vakbonden „

VERANTWOORDELIJKE OPSTELLER :

J. BERGMANS

VOLKSHUIS (Zaal 13), Jozef-Stevensstraat, 17, Brussel

Abonnement per jaar { België : 1 frank
Buitenland : fr. 1.50

ADMINISTRATIE :

Corn. MERTENS

Zaal 13, Volkshuis, Brussel

INHOUD :

Eene mogelijke omwenteling in de Belgische Glasnijverheid, bl. 13. — *Verslag van den Schatbe-
waarder*, bl. 14. — *In de Syndikale Kommissie*,
bl. 14. — *Taktieksbeschouwingen*, bl. 14. — *De
Grensbepalingen der nijverheid*, bl. 15. — *De Vak-
beweging in Amerika*, bl. 16. — *De Werkstakingen*,
bl. 16. — *Belgisch Syndikaal Overzicht*, bl. 16.

Eene mogelijke omwenteling in de Belgische Glasnijverheid

De machienen zijn binst eene betrekkelijk korte tijdsruimte bij het meerendeel der nijverheden ingedrongen, alzoo in groote mate het handwerk afschaffende, o.m. in vele gevallen, door overproductie, betreurenswaardige krisissen te verwekken.

Zekerlijk komt het niet in ons gedacht ons te verzetten, op welke wijze ook, tegen de uitbreiding der machienen in de nijverheid, maar het is ons toch toegelaten ons een weinig pessimist te toonen, ten opzichte der gevolgen, ondergaan door de werkende klas, die zoo slecht ondersteund en zoo weinig geholpen worden, door de heerschende burgersklasse.

Elken dag brengt ons de invoering eener nieuwheid, of de volmaking van de werktuigen en gereedschappen in de werkhuizen mede, alzoo het kapitalistisch regiem versterkende, terwijl langs den anderen kant, de handigheid van den werkman steeds meer en meer verminderd wordt.

De glasnijverheid die, in België ten minste, tot op het oogenblik zich weerspanning heeft getoond aan de invoering der machienen, staat aan den vooravond eener volkomene hervorming.

Het blad « l'Echo de la Bourse », geeft in zijn nummer van 26 27 Januari 1912, het relaas van een, door de afgevaardigden der Glasblazersvereniging (patroons) van Charleroi in de Vereenigde-Staten gedane onderzoek, aangaande de mekanische voortbrengst in de glasnijverheid.

De glasblazerijen in Amerika gebruiken, inderdaad, sedert een twaalftal maanden, een machien dat den glasblazer vervangt. Gij allen kent dit zware werk, dat bestaat in het vervormen van eenen bol glas in een kanon van groote afmetingen en dit bij middel van de kracht der longen.

En dikwijls werd dan ook de vraag gesteld hoe het kwam dat de wetenschap nog niets had voortgebracht om de sedert eeuwen in zwang zijnde werkwijze te vervormen.

Het schijnt dat de wetenschap heeft geantwoord, en dat den uitslag, alhoewel nog voor verbeteringen vatbaar, reeds zeer voldoende mag genoemd worden.

We zullen ons wel wachten in deze kolommen eene volledige beschrijving te geven, in al hare onderdeelen, van deze nieuwe machien, en ons beperken bij het aanduiden der bijzonderste deelen.

De « American Windour Glas C^o », maatschappij die sedert verscheidene maanden den mekanischen blazer toepast, bezit een brevet, hetwelk ze bereid is aan de Glasblazersvereniging van België te verkoopen, en dat bestaat in eenen vuurvrijen smeltkroes, samengesteld uit twee kuipen die een zelfden bodem hebben.

Dezen smeltkroes, door twee assen of spillen gedragen, wordt boven eenen put gehangen, waarin het in de kuip overblijvende glas loopt, nadat het kanon is uitgetrokken.

Het eigenlijke machien bestaat heel eenvoudig uit eenen metalen kader, drager der blaaspijp, welke vastgehaakt is aan de buizen welke de lucht door drukking toevoeren.

Het uiteinde der blaaspijp wordt in het smeltende glas in de kuip gestoken. Daarop wordt zij even opgelicht, en gedurende de steeds klimmende beweging, vergroot bij middel van de luchtdrukking, zeer langzaam den diameter van den glazen bol.

Dit is niet ingewikkeld, en nochtans, welke gevolgen zal deze uitvinding niet medebrengen!

Wat gaan de Belgische maatschappijen doen? Van twee zaken eene :

Ofwel zullen zij trachten te weerstaan aan de Amerikaansche mededinging, door het verminderen van den voortbrengingsprijs, wat niet mogelijk is zonder aan de loonen te snoeien ;

Ofwel, zullen zij het brevet der « A. W. G. C^o » aankopen.

Het is deze laatste veronderstelling die men moet aannemen, indien de meesters hunnen afzet in het verre Oosten en elders willen behouden. Het is zeker dat de hoedanigheid van het, op machinale wijze vervaardigd glas, steeds zal verbeteren, en die van het door den glasblazer geblazen glas zoozeer zal nabij komen, dat de mededinging, onder voorwendsel der hoedanigheid, niet meer zal mogelijk zijn.

Dan zullen we door de nijverheidshoofden de machienen zien invoeren, terwijl ze aan het groot publiek, aan mannen met hart, met edele en vrijmoedige gedachten bezielde, zullen doen gelooven, dat ze het afmattend werk van den blazer, uit zuivere zielsgoedheid hebben afgeschafft, om

dezen laatste aan de doodende werking der mikroben te onttrekken.

Doch neen... het is enkel de zucht naar winst, naar groote aandelen met al hunne dolle genietingen, die hen alzo zal doen handelen.

Reeds van nu af doen de verslagen der patroonsafgevaardigden uitschijnen, dat een enkel man volstaat om drij of vier machienen te besturen. Van uit zijne kleine kooi, die eene oppervlakte beslaat van 1.25 m. op 0.80 m., bestuurt den blazer, bij middel van de in zijn bureel geplaatste geleidingen, den metalen kader, regelt de aankomst der lucht en het uittrekken der glazen kanonnen.

Nu de machienen nog niet zijn ingevoerd, en het stelsel zelfs nog niet is aangenomen, zoeken de kapitalistische uitbuiters, die het kleinste economisch snippertje te baat nemen om buit te slaan, hunne winst in de meest mogelijke afschaffing van het handwerk.

Zij zijn verrukt te kunnen bestatigen dat het gebruik van bronzen glastangen, die toelaten het werk koud te verrichten, in tegenstelling met diegene welke nu gebruikt worden, eene belangrijke besparing medebrengt in de voortbrengingskosten, door het afschaffen : 1° van den oven, dienende tot het verwarmen der glastangen ; 2° van de stokers en den smid, besparing die mag geschat worden op 13 à 14 dollars voor 8 machienen op 24 uren.

En komt ons nu zeggen, heeren Financieemannen, dat het eene missie is te gelooven dat de machien den werkman doodt, maar dat zij integendeel het verbruik en de voortbrengst verhoogt, zonder het getal werklieden te verminderen. Haalt ons het voorbeeld aan van het naaimachien, het schrijfmachien, enz.

Wees meer toegevend en ge zult de werkelijkheid meer nabij komen.

Zeg ons wat ge zult doen met al die mensche-lijke geraamten, voor dewelke gij misschien, een weinig te laat, barmhartigheid zult toonen, met deze, door bovenmensche-lijken arbeid vervallen wezens, met hen wiens bloed, zuiver en krachtig voor de intrede in de fabriek, thans vergiftigd is door uitwasemingen en afval. Zeg hen rondhorstig, zooals gij het doet in uwe omzendbrieven (1) « dat de rangen der werklieden moeten aangevuld worden met honderde jonge krachten die verlangen te werken in de plaats der arbeiders welke bedrogen zijn door de vermoedelijke verderfelijke loonen welke hun thans in de nijver-

(1) Omzendbrief van de fabrikanten met de hand van Pittsburg, geteekend door den sekretaris N. J. R. Johnson, en gedagteekend van 11 Oktober 1911.

heid betaald worden », en dat « een nieuw bloed noodzakelijk is ».

Bij gebrek aan « nieuwe » menselijke machinen, — die zonder morren de voorwaarden aannemen welke gij hen opdringt, — kunt ge zonder uitstel de ijzeren karkassen gebruiken, welke niet tegenstribbelen, en steeds meer en meer voortbrengen zonder iets te eischen.

Beken maar rechtuit dat ge niets anders doet dan de werklieden lichamelijk verzwakken, dewelke ge zo gezegd voor hunnen arbeid hebt betaald, en gij u noch tegenover hen, noch hunne familie meer gebonden acht.

Dat ze de schaar der werkloozen, der paria's, der hongerlijders en der luiaards gaan vergrooten, dit is wel uwe redeneering, niet waar?

De werkende klasse zal in dit geval nogmaals het slachtoffer der crisis zijn.

En, na de werkerskrachten te hebben uitgeput, zonder dat gij of de maatschappij tusschenkomt ten voordeele van hen, wiens diensten ge niet meer gebruiken kunt, zult gij u wenden tot de geleerden en de ingenieurs, en zooals ge de nederige werkers hebt uitgebuit, zoo zult ge het meest mogelijke voordeel trekken uit de ten uwen dienste gestelde bekwaam- en bevoegdheden, uitrekenende hoeveel vijffrankstukken elk hunner ingevingen en hunner werken u zullen opbrengen.

De crisis in de glasnijverheid en de invoering van het machien voor het blazen van glas, zal eens te meer aantoonen dat in de kapitalistische maatschappij, uitbuiters en uitgebuitenen moeten aanwezig zijn, en dat deze laatsten al de gevolgen der crisis, der politieke zoowel als de economische, moeten ondergaan; ze zal ons wederom het bewijs leveren dat gij, heeren kapitalisten, slechts nietsvoortbrengende wezens zijt, die enkel teeren en smeeren op den arbeid der werklieden.

J. HUYSENS.

Verslag van den Schatbewaarder

Bonden welke de verhooging der bijdragen aan de S. K. voor 1911 betaald hebben :

	Leden	Frank
Overdracht :	54,897	
Zeeliedenvereniging, Antwerpen	1,000	
Nationale Federatie der Houtbewerkers	4,000	
Totaal :	59,897	

Groepen welke hunne bijdrage aan de Herverzekeringskas tegen werkstakingen en uitsluitingen betaald hebben :

	Leden	Frank
Overdracht :	54,496	43,186 97
Centrale Vereeniging der Tabakbewerkers (Aug. tot Dec. 1911 en Januari 1912)	—	810.10
Socialistisch Synd. van het Onderwyzend Personeel van Brussel (Jan. Feb. Maart 1912)	80	12.00
Belgischen Centralen Boekbindersbond (Jan. Feb. Maart 1912) leden meer als vroeger	300	150 00
Centrale Vereeniging der Metaalbewerkers (October 1911)	—	750.00
Federatie der Wolwasschers van Verviers (Jan., Feb., Maart, April, Mei, Juni, Juli 1912)	—	240.00
Syndikaat der Juweliërs van Brussel (12 maanden 1912)	—	147.90
Nationale Federatie der Houtbewerkers (December 1911)	—	247.90
Totaal :	54,876	45,543.87

Groepen welke hunne bijdrage aan de S. K. betaald hebben voor 1912 :

	Leden	Frank
Overdracht :	3,793	299.72
Lokale Federatie van het Boek te Brussel (1 ^e kwartaal)	2,750	110.00
Gem. Vakver. « La Fraternelle », Moeskroen (1 ^e kwartaal)	2,300	92.00
Synd der Ververs en Ontvlekkers, Brussel (1 ^e , 2 ^e , 3 ^e en 4 ^e kwartaal)	125	20.00
Socialistisch Syndikaat van het Onderwyzend Personeel van Brussel (1 ^e , 2 ^e , 3 ^e en 4 ^e kwartaal)	80	12 80
Nat. Federatie der Steenbewerkers (1 ^e kwartaal)	11,860	474.40
Belgischen Centralen Boekbindersbond (1 ^e kwartaal)	361 (1)	14.44
Centrale Vereeniging der Metaalbewerkers (1 ^e kwartaal)	20,000	800.00
Federatie der Wolwasschers van Verviers (1 ^e , 2 ^e , 3 ^e , 4 ^e kwartaal)	800	128 00
Syndikaat der Juweliërs van Brussel (1 ^e , 2 ^e , 3 ^e , 4 ^e kwartaal)	245	39 20
Nat Fed. der Houtbewerkers (1 ^e k.)	4 700	188.00
Totaal :	47,014	2,178.56

De Schatbewaarder : CORN. MERTENS,
Zaal 13, Volkshuis, Brussel.

In de Syndikale Commissie

(Algemeene vergadering van de afgevaardigden der landelijke Centralen en Federatiën op Zondag 28 Januari 1912.)

Voorzitter : G. Solau.

Tegenwoordig : Balas (in vervanging van Lombard), Bergmans, Coessens, de Man, Derède, Jos. Denies, Daems, Everling (in vervanging van Jacquemotte), Hannick, Lalemand, Martel, Mahlman, Somers, Solau, Theunissens, Van Staeyen (in vervanging van Pladet), en Mertens.

Verontschuldigd : De Bruyn, Conrardy, Geunis, Huysmans, Uytterhoever, Vander Haeghen, Vandersmissen, Van Roosbroeck en Van Asbroeck.

Afwezig : Baeck, De Brouwere, Léon Gris, Glibert, Roos, Reifferscheidt en Wieme.

De vergadering stemt de aansluiting der Schijvenschuurders van Antwerpen, van het Socialistisch Syndikaat van het Onderwyzend Personeel van Brussel, en der Letterzetterbonden van Charleroi en van het Center.

Op aanvraag van de Landelijke Federatie der socialistische gemeenteraadsleden, zal er eene afvaardiging gezonden worden naar het kongres dezer federatie, waar als punt aan de dagorde staat :

Het onderwijs, na het lagere, in zijne verschillende takken, zooals : middelbaar-, vak-, technisch onderwijs, enz.; deze afvaardiging zal aangeduid worden tusschen de leden van het toezichtskomitee, dat op ons laatste kongres gekozen is; zij zal echter maar ten titel van inlichting bedoeld kongres bijwonen.

Na uiteenzetting van den toestand van het *Korrespondentieblad* door Mertens, wordt er aangenomen dat al de landelijke schrijvers den lijst hunner aangesloten afdeelingen zullen zenden; nadat Mertens zal nagezien hebben of al deze groepen geabonneerd zijn, volgens kongres besluit, zal hij zich met de landelijke schrijvers verstaan om de nalatige groepen in regel te brengen.

Als datum van het buitengewoon kongres wordt den Zondag 24 Maart aanstaande aangenomen. De vragenlijsten, welke moeten dienen om het jaarverslag van Bergmans te volledigen, moeten ten laatste op 5 Februari aan deze laatste

(1) Den Belgischen Centralen Boekbindersbond telde op 31 December 1,000 leden, waarvan 639 tot de Brusselse Afdeling behooren. Deze is aangesloten bij de Plaatselijke Afdeling van het boek, welke bij de S. K. voor al hare aangeslotenen betaalt.

gezonden zijn; na dien datum kunnen zij in het jaarverslag niet meer worden opgenomen.

Met algemeenheid van stemmen wordt de volgende dagorde aangenomen :

« De afgevaardigden der bij de Syndikale Commissie aangesloten Beroepsverenigingen, vergaderd in algemeene zitting van Zondag 28 Januari 1912, brengen een krachtdadig protest uit tegen den reaktionaire maatregel van minister Canalejas, die eenen aanslag komt te plegen op het vereenigingsrecht onzer Spaansche kameraden door het ontbinden der S. K. van Spanje

Ze leveren den liberalen minister, welke de zaak der finantiemannen, der fanatieken, der kongregatiën en der Jezuleën van het katholieke Spanje verdedigt, over aan het misprijzen der openbare meening.

De S. K. maant het Spaansche proletariaat levendig aan, zijnen strijd tegen de reaktionaire klerikalen en de liberale doktrinairen voort te zetten, en te volharden in zijnen kamp voor de zedelijke, verstandelijke en stoffelijke opvoeding der werkende klas. »

Daarna wordt de zitting geheven

(Zitting van 't bureel op Woensdag 7 Februari 1912)

Voorzitter : G. Solau.

Aanwezig : Bergmans, Conrardy, Huysmans, Lalemand, Solau, Theunissens, Vandersmissen en Mertens.

Afwezig : Baeck.

Het bureel onderzoekt het geschil tusschen twee aangesloten organisatiën opgerezen; eene afvaardiging der twee groepen zal trachten de oorzaak van het geschil te doen verdwijnen.

Huysmans deelt mede dat in Rijsel (Frankrijk) weder pogingen worden aangewend om de Belgische werklieden te boycoteeren. De Confédération du Travail zal met de zaak in kennis gesteld, en de noodige maatregelen zullen genomen worden.

Het bureel neemt kennis van een voorstel van Huysmans aangaande het wetsontwerp op de plaatsingsbureelen; dit ontwerp zal later besproken worden.

De Nationale Federatie der Mijnwerkers, den steun der S. K. verzocht hebbende, voor de stakers in den Borinage, wordt er gezien den kritieken toestand, besloten eenen oproep tot steun te doen; de bespreking zal echter na den afloop der staking worden voortgezet.

Daarna wordt de zitting geheven.

(Zitting van Zaterdag 10 Februari 1912)

Voorzitter : G. Solau.

Tegenwoordig : Bergmans, Baeck, Conrardy, Huysmans, Lalemand, Solau en Mertens.

Verontschuldigd : Theunissens en Vandersmissen.

Deze zitting bij dringendheid bijeengeroepen, gezien den toestand in den Borinage wordt er na rijpe beraadslaging besloten dat eene afvaardiging van drie leden, bestaande uit Bergmans, Lalemand en Mertens, de zitting der afgevaardigden der mijnwerkers van den Borinage te Pâturages op Zondag 11 Februari zou gaan bijwonen om den toestand na te gaan.

Daarna wordt de zitting geheven.

Taktieksbeschouwingen

In eene reeks artikelen tijdens de maanden November en December 1911 in *Volkstribuun*, dagelijksch orgaan van den A. D. B. verschenen, geeft partijgenoot H. Spiekman van Rotterdam een aantal beschouwingen over de te volgen taktiek in de Vakbeweging.

Ons doel is niet de gezegdens van partijgenoot Spiekman te beknibbelen, maar wel van er de belangrijkste punten aan te ontleenen, om, bij middel van het *Korrespondentieblad*, onze Belgische Vakvereenigingsbestuurders er mede in kennis te stellen.

H. S. neemt als inleiding de Fransche staking van 1906, tot verovering van den achturedag, welke onze zuiderburen voor duizende arbeiders *buiten alle wetgeving* en enkel met organisatorische en felle zweepende en medesleepende agitatie trachtte tot een goed einde te brengen.

Men kent den einduitslag dezer beweging, die men mag het zeggen, eenen fiasco was, buiten de hier en daar veroverde arbeidsverkorting.

H. S. vervolgt: Maar dat is het eigenaardige, psychologisch bijna niet te verklaren verschijnsel.

Niettegenstaande de nederlagen van 1906, trots het verliezen van de poststaking in 1909, en ondanks den wezenlijken fiasco, opgelopen met het uitschrijven eener algemeene werkstaking tegen het ruw en bloedig optreden der regeering bij de bouwvakstaking in 1909, en in weerwil van het verloren gaan dier staking zelve en van verschillende kleinere stakingen, en in laatsten instantie ook de spoorwegstaking van 1910, is het syndikalisme niet verzwakt, maar verder voortdurend versterkt en heerscht het, voor zoo verre buitenstaanders kunnen oordeelen, thans zoo goed als oppermachtig in de « Confédération Générale du Travail. »

O, zeker, de Fransche Vakbeweging telt een groot aantal « reformistische » leden, maar de LEIDING op de Kongressen der « Confédération » en bij de groote stakingen is bij de syndikalistes!

In Nederland is het syndikalisme georganiseerd in het N. A. S. en heeft vooral onder de bouwvak- en transportarbeiders te Amsterdam grooten invloed.

In Italië kennen wij het syndikalisme in de plaatselijke arbeidskamers, en een deel der landarbeidersbeweging, in Fransch-Zwitserland onder de bouwvakarbeiders.

In Amerika, alhoewel onder min of meer anderen vorm, kennen wij het syndikalisme in de « Industrial Workers of the World »; in Zweden in eenige anti-militarische vereenigingen.

Frankrijk is echter het land en den *haard* van het syndikalisme; daar heeft het zijne theoriën en praktijken, en misschien binnen eenige jaren, zijne toekomst, — als het toekomst heeft.

Wij moeten dus de *Moderne Vakbeweging* en de *Syndikalistische Vakbeweging* tegenover elkander stellen, 't is te zeggen, beider uitgangspunten naderbij beschouwen; en Spiekman verklaart zich nader op de volgende wijze.

« Welnu wij stellen het ons als doel de taak van de vakbeweging onder de kapitalistische produktie wijze op den voorgrond te plaatsen, welke taak is: *de lotsverbetering van de arbeiders reeds nu in de kapitalistische maatschappij te betrachten.*

De lotsverbetering onder de kapitalistische maatschappelijke verhoudingen omvat natuurlijk het *geheele* materiele en intellektuele arbeidersleven, voor zoover het door de Vakvereenigingen kan worden beïnvloed. Op den voorgrond daarvan staat de *loonsverhooging*, als de voorwaarde voor betere kleeding, betere en gezonder woning een menschaardiger leven.

In even sterke mate, de verkorting van den werktijd, als de even onontbeerlijke voorwaarde om bij een hooger loon ook gelegenheid te hebben, een meer menschaardiger leven te genieten, en het leven der arbeiders in het gezin en in de maatschappij meer waardevol te maken.

In de derde plaats gevoelen wij de noodzakelijkheid om ten behoeve van het schoone doel der Vakvereeniging te bereiken: *invloed op de vaststelling der arbeidsvoorwaarden, medezeggenschap in het produktieproces...*

...En verder:

Maar door deze drie functiën van dit drieërlei streven wordt het doel nog volstrekt niet bereikt.

De Vakvereeniging die den bovenstaanden strijd voert, komt alras tot de erkenning dat den oestand zich gansch anders voordoet voor de arbeiders die niet alleen aan lage loonen moeten

arbeiten, aan langen werktijd en slavernij in het bedrijf onderworpen zijn, maar dat in de kapitalistische maatschappij *alles* zich verbonden heeft om de arbeidersklasse laag naar te drukken en dom te houden, en dat zij, die de bevrijding betrachten der arbeidersklasse uit de loonslavernij, waarin zoovele arbeiders, zelf helaas een noodzakelijkheid of eene goddelijke beproeving zien, ook *moeten* willen dat die strijd tegelijkertijd nog op verschillende andere punten over het geheele gebied gevoerd wordt.

Anders wordt door enkele arbeidersgroepen lotsverbetering veroverd op het ééne gebied en blijft men op het andere gebied in de slavernij vastgeklonken.

∴ de bevordering van een hooger peil van onderwijs mede een der voorwaarden is voor de stijging van den levensstandaard der arbeiders. Dat is niet anders te bereiken dan door invloed uit te oefenen op de wetgeving!

Verder betoogt Spiekman dat de bezittende klasse in alle voor haar dreigende oogenblikken gebruik maakt van het leger, waardoor de anti-militaristische propaganda zich opdringt, waarvoor zich twee wegen aanbieden, door anti-militaristische propaganda van dienstweigering, of door in het Parlement den strijd te voeren tegen de levensbron van het militarisme: De oorlogsuitgaven.

Wie het eerste middel kiest stelt de jongelingen bloot aan ontzettende vervolgingen, kerkering, enz., wijl de propagandisten meestal zelve *buiten* schot blijven.

∴ De propaganda in het Parlement tegen het militarisme blijft dan als eenigste middel tegen dezen doodsvijand der arbeidersklasse.

Aldus, besluit H. S., blijkt uit den geheelen strijd voor de lotsverbetering der arbeidersklasse dat het namelijk in de lijn der Vakvereenigingen ligt, voor een deel *in* en voor een ander deel *buiten* het Parlement den klassenstrijd te voeren.

In verdere artikelen die wij bij gelegenheid zullen laten verschijnen, heeft steller het over de *Moderne Vakbeweging* en hoe de Syndikalistische Vakbeweging denkt dezen tweërlei strijd te moeten voeren.

H. HOLEMANS.

De Grensbepalingen der nijverheden

Zou men nu — in den schoot der Nationale Centralen of Federatiën — zinnens zijn tot in het on-eindige te redetwisten aangaande de bepalingen der verschillende takken in de nijverheden? Men zou geneigd zijn het te gelooven, wanneer men het gedeelte leest van gezet Bergmans, aangaande dit punt, alsook wanneer men de houding der bestuurders van den Centralen Fabrikarbeidersbond nagaat.

Daar het verslag van Bergmans niet is aangenomen geweest, ware het noodig het gedeelte van dit verslag, betreffende de grensbepalingen der verschillende takken in de nijverheden te verschuiven, temeer daar de kameraad Van Roosbroeck, in naam der Centrale Vereeniging der Rijtuigmakers, er tegen verzet heeft aangeteekend.

Welnu, een oproep in het blad « Le Peuple » verschenen, en gericht aan de sjouwer mannen der steengroeven van Basècles, bewijst ons, dat men deze laatsten in den Centralen Fabrikarbeidersbond wil inlijven, ten nadeele hunner eigene belangen.

Rechtuit gezegd, ik kan er niet toekomen zekere kameraden te begrijpen die zich, op som-

mige oogenblikken, zulke hevige voorstanders toonen van het stichten van nijverheidscentralen, en die, in het geval dat ons nu bezig houdt, zich laten medeslepen om de bestaande centralisatie uiteen te rukken.

De kameraad Van Roosbroeck heeft, met het voorbeeld der Rijtuigmakers, die in vijf verschillende centralen zouden verspreid worden, op het kongres de ongerijmdheid van dergelijk stelsel aangetoond. Ik veroorloof me eenige andere voorbeelden aan te halen, om te bewijzen hoe onzinnig soortgelijke meening is.

En inderdaad, ziet ge de kolenvoerders en al de bovengronds, in de kolennijnen gebezigde werklieden, het Mijnwerkerssyndikaat verla'en, onder voorwendsel dat ze ongeschoolde arbeiders zijn?

Ziet ge in de staalfabrieken, de pletterijen, smeltovens en alle andere metaalfabrieken, de arbeiders welke eigenlijk geene bepaalde vakmannen zijn, zich scheiden van hunne kameraden, de mekaniekwerkers, alzoo aan het verlangen van M. Greiner van Cockerill te gemoed komende?

Ziet ge eindelijk de metsendienders, die niet meer geschoolde arbeiders zijn dan de sjouwer mannen der steengroeven, zich scheiden van hen, zonder wie ze niet werken kunnen?

Zoo dit niet belachelijk zijn?

Ten einde het zonderlinge in de houding van onzen vriend Bergmans aan te toonen, willen wij aanhalen dat hij ons, twee jaren geleden, geholpen heeft om al de sjouwer mannen der steengroeven van Soignies, die het goed hadden gevonden zich in eene afzonderlijke groep te vereenigen, in het syndikaat der steenbewerkeren te doen treden, en nu zien we dezen makker in zijn verslag, dat van aard is om zekere federatiën te verbinden, schrijven, wat we nu zien doen te Basècles, en alzoo de werklieden welke gedurig samenwerken, en waarvan de eene reeks gansch afhankelijk is van de andere, zich in twee verschillende organisatiën te zien scharen.

Ik acht het noodzakelijk dat men eens en voor goed vaststelt, dat de werklieden, gebezigd in gelijk welke inrichting, zooveel mogelijk deel moeten maken eener zelfde organisatie, hetzij dat het vak- of sjouwerlieden zijn, in afwachting dat we, zoo het noodig is, voor deze laatsten eene bijzondere bijdrage stichten. Maar het is noodig dat den Centralen Fabrikarbeidersbond zoo spoedig mogelijk ophoudt met zijn stelsel van verdeeling, hetwelk hij in toepassing brengt met den steun der S. K.

Ik hoor de kameraden der Bouwnijverheid mij zeggen dat ik gansch anders redeneerde toen het de witsteenkappers betrof.

Welnu, neen!

Indien ik beweerd heb dat de steenkappers die bij tusschenpoos bij het optrekken van gebouwen gebezigd worden, in de Federatie van den steen moeten blijven, dan komt dit omdat het onloochenbaar is dat alhoewel tijdelijk aan den bouw gebezigd, ze niettemin in gemeenschap van belangen blijven met de andere steenkappers, voor dezelfde patroons arbeidende, en op dezelfde werf, waar ze slechts tijdelijk van verwijderd zijn. En zooals alle steenkappers witte of blauwe steen bewerkende, lid moeten zijn eener zelfde organisatie, daar een groot getal onder hen beurtelings de beide soorten moeten bewerken, zoo is het niet meer dan logiek dat we hun behoud in de Federatie der Steenbewerkeren hebben gevraagd.

Indien we deze inlassching gedaan hebben, dan is het om aan onze vrienden der Bouwnijverheid te doen verstaan dat ze ongelijk hebben de steenkappers bij hen te willen groepeeren.

Tot besluit vraag ik dat op de aanstaande vergadering der S. K. zoo strikt mogelijk wordt bepaald, welke werklieden bij de Fabrikwerkers moeten ingedeeld worden.

Dezen maatregel dringt zich op, om te beletten dat elk oogenblik een misverstand zich voordoet.

L. DENIS.

De Vakbeweging in Amerika

(SLOT)

Het XXXI^{ste} jaarlijksch congres had deze maal plaats te Atlante, in den staat Georgia. Het werd op 30 November met veel plechtige toespraken, o. a. van den Burgemeester van Atlante, den goeverneur van Georgia, geopend. Er waren 346 afgevaardigden aanwezig, benevens vertegenwoordigers der Britsche en Canadeesche zusterorganisatiën, en de Protestantsche en Katholieke kerken. De eerste dag verstreek overigens met het voorlezen der verschillende verslagen, waardoor ook nog een groot deel van den tweeden dag in beslag werd genomen. Daar was o. a. bij het verslag van James Duncan, die afgevaardigd was naar de internationale conferentie der Sekretarissen van de Landelijke Vakcentralen, te Budapest. Zeer vleidend werd daarin geoordeeld over de Duitche vakbeweging, « die in vele opzichten de Amerikaansche ver vooruit is », terwijl ook goeds wordt gezegd over de Duitche sociaal-democratie.

De derde en de vierde dag werden weer geheel gevuld met allerlei formaliteiten en toespraken, waarbij er ook een was van Mevr. Raymond Robins, voorzitter van de vrouwen-vakorganisatie. Op den vijfden dag kwamen eindelijk de ingediende voorstellen aan de dagorde. Het bestuur werd toen o. a. opgedragen weer propaganda te maken onder de ongeschoolde arbeiders. Op den zevenden dag werd de bijdrage aan de *Federation* van 1/2 op 2/3 dollar-cent per lid en per maand gebracht.

Op den achtsten dag kwam het eindelijk tot levendige discussiën. Het ging, zooals zich laat denken, onder de *Civic Federation*, dien steen des aanstoots der Amerikaansche arbeidersbeweging. Die *Civic Federation* is een voor eenige jaren gestichte vereeniging, wier doel is vrede te stichten en te bewaren tusschen Kapitaal en Arbeid. In die vereeniging hebben allerlei grootkapitalisten, eenige humanisten, en voorts een vijftigtal leiders van het vakverbond zitting. Sommigen der laatsten, o. a. Mitschill, vroeger voorzitter van den mijnwerkersbond, bekleeden er zelfs ruimbetaalde posten. Dat heeft reeds jarenlang kwaad bloed gezet, zoowel in sociaal-democratische als vooruitstrevende vakkringen. Openlijk en zonder voorbehoud werd er het uitgesproken, dat de vakleiders in de *Civic Federation* heulen met de uitbuiters der arbeidersklasse.

Door een 3 tal organisatiën waren nu resolutiën ingediend, waarin het zitten van vakvereenigingsleiders in de *Civic Federation* werd afgekeurd en zelfs verboden. Over die resolutiën werden nu langdurige, vaak heftige debatten gevoerd. Hoewel wij ons goeddeels kunnen vereenigen met den zakelijken inhoud der kritiek die sinds jaar en dag in de socialistische pers op de *Civic Federation* en de medewerking der vakbewegingsleiders wordt geoeffend, voelen wij ons toch verplicht mede te deelen dat *Frey*, namens de commissie die de betrokken resolutie mededeelde, dat waar geen bewijs er voor was aangebracht, dat de *Civic Federation* ooit vijandelijk tegen de arbeidersorganisatiën was opgetreden en dat herhaaldelijk door haar toedoen de vakvereeniging door onwillige werkgevers zijn erkend. Wij moeten er echter aan toevoegen dat dit in geen deele de deelneming der vakvereenigingsleiders allerminst rechtvaardigt. Want al doet de *Civic Federation* niet direkt kwaad, misschien zelfs eenig goed, er staat tegenover het groote kwaad dat er verwarring wordt gesticht in de hoofden der arbeiders, dat zij worden misleid nopens de werking der maatschappelijke krachten en dat er bij hen illusies worden gewekt die vroeg of laat door de werkelijkheid worden vernietigd.

Met 11,851 tegen 4,923 stemmen werden evenwel de drie resolutiën verworpen, zoodat de vakvereenigingsleiders de vrijheid behouden om in de *Civic Federation* te blijven. De debatten die over deze zaak werden gevoerd, zullen worden gedrukt en in brochurevorm verspreid.

Een volgende resolutie richtte zich tegen de

verdere uitbreiding der oorlogsvloot, een andere eischte dat oorlogschepen alleen op de regeeringswerven zullen worden gebouwd. De commissie die deze resolutiën had onderzocht gaf verslag als volgt:

« Wij zijn besliste tegenstanders van het militarisme, gelijk dat met alle arbeidersorganisatiën in Amerika en Europa het geval is, doch maakt de onkristelijke houding der natiën oorlogswapening nog noodzakelijk. Wij kunnen thans alleen streven naar het doen bouwen der oorlogschepen op de regeeringswerven. »

Een afgevaardigde meende dat oorlogsbewapening niet noodig was. Als de Vereenigde Staten tot ontwapening overgaat, zullen de andere natiën dat goede voorbeeld volgen.

Desondanks werd de zienswijze der commissie goedgekeurd.

Een resolutie van de typografen, waarin stevige bestrijding van de beroepsziekten wordt geëischt, werd goedgekeurd.

Van de *Socialist Party* (Sociaal-Democratische Arbeiderspartij), was een verzoek ingekomen om de kandidaten der partij voor den gemeenteraad van Los Angeles (Californië) te steunen. Besloten werd aan dat verzoek te voldoen.

Nadat eenige dagen was zoek gebracht met het behandelen van velerlei « grensgeschillen » (1), hadden de verkiezingen plaats. Zonder tegenkandidaten werden gekozen: Gompers tot voorzitter, Morrison tot sekretaris en Lannau tot penningmeester.

Zoo eindigde het kongres, dat 13 dagen had geduurd. Naar den schijn blijft alles bij het oude. Maar in de massa der arbeiders hebben groote veranderingen plaats. Daar winnen de socialistische gedachten en de socialistische organisatie veld. Dat moet op den duur ook eene uitwerking ten goede hebben op de *Federation of Labor*, de ongetwijfeld machtige centrale der vakbeweging der Vereenigde-Staten.

ED. P.

(De Vakbeweging).

De Werkstakingen

In de Druknijverheid. — Brussel. — Het konflikt dat op 16 Oktober II. uitbrak in de drukkerij Gouweloos broeder en zuster, van Brussel, is op het einde des jaars opgelost geworden. Het personeel, bestaande uit 82 werklieden, 45 werkers en 35 jonge lieden, die allen tot de boeknijverheid behooren, hebben op 2 en 3 Januari het werk hernomen. De betrokkene vakvereenigingen eischten van de firma eene verdeling der verletdagen tusschen al de werklieden, gedurende de tijdstippen van werkgebrek, alsook hervormingen in het beheer van de werkhuizen.

Geheel het personeel, zonder een enkele uitzondering, heeft aan den strijd deelgenomen.

Na langdurige briefwisseling, en na verscheidene malen in onderhoud te zijn geweest, is er eene verstandhouding getroffen geworden.

De aangegane verbintenis tusschen de twee partijen, waarborgt aan de werklieden eene meer rechtvaardige verdeling van het werk, overgansch het personeel, in geval van werkgebrek; daarenboven zijn verschillende hervormingen betreffende de gezondheid in de inrichting der werkhuizen beloofd.

Dit geschil heeft aan de betrokkene vakvereenigingen de gezamentlijke som van fr. 23,031.56 gekost.

Bij de Mijnwerkers (Borinage). — Sedert 1 Januari van dit jaar zijn de Mijnwerkers van den Borinage in strijd met hunne patroons.

Zes-en-twintig duizend werklieden zijn gedwongen geworden den arbeid neer te leggen, omdat hunne patroons, in de plaats van wekelijks het loon uit te keeren, slechts twee maal per maand meer wilden uitbetalen, onder voorwendsel dat de nieuwe wet op de pensioenkas der mijnwer-

(1) Tusschen de verschillende takken in de nijverheden.

kers te veel bureelwerk bijbrengt wanneer de betaling des Zaterdag wordt gehandhaafd.

Iedereen kent den toestand; wij allen weten dat, van het kranig loon door den mijnslaaf gewonnen, dezès vrouw geene besparingen heeft kunnen doen, om eene halve maand naar het volgende loon te kunnen wachten. Onvermijdelijk zou ze dan haren toevlucht tot het krediet moeten nemen, wat vroeger reeds zeer veel het geval was, en zoo alzoo de armoede nog meer in het gezin van den mijnwerker dringen.

Niettegenstaande de herhaalde voetstappen bij de patroons en bij de regeering aangewend; ondanks de toegevingen en de bewijzen van goeden wil van wege de arbeiders, is het nog niet mogelijk geweest eene oplossing aan het konflikt te brengen, daar de werkgevers, zich sterk wanende, met de meeste hardnekkigheid de minste toegeving weigeren.

Tegenover zulke afkeurenswaardige handelwijze moeten wij beslist optreden.

We mogen niet gedoogen dat de kolenmijnbezitters in dezen strijd de overwinning behalen, omdat ze dan, nog meer dan vroeger, de mijnwerkers zouden terneer drukken.

Doch, om dit te beletten is er veel steun voor de werklieden noodig, om te voorkomen dat de armoede, die nu reeds op den drempel staat, volledig in de gezinnen der mijnwerkers dringt.

In hunne gezamentlijke zitting van Woensdag 7 Februari hebben de Bureelen der Werkliedenpartij en der Syndikale Commissie, besloten, gehoor te geven aan de vraag van de Nationale Federatie der Mijnwerkers, om den steun voor onze strijdende broeders in te richten.

Het is dus, beroep doende op uwe gevoelens van solidariteit en broederlijke genegenheid, dat wij u thans verzoeken alles in het werk te stellen om de in strijd zijnde mijnwerkers ter hulp te komen. Onmiddellijken steun is noodzakelijk!

We durven verhoppen dat geen enkele groep noch vakvereeniging zal achteruit blijven om hare hulp te bieden, en al te doen wat in hunne macht is, om zooveel mogelijk geld tot steun te verzamelen. Richt dus de rondes in op de werkhuisen, stemt toelagen, enz., en met den, door de werkende klasse gestorten penning, zullen wij aan het patronaat bewijzen, dat tegen de eensgezinde werking van het proletariaat geene enkele patroonsmacht bestand is!

N. B. — Alle gelden moeten gezonden worden aan Corn. Mertens, schatbewaarder der Syndikale Commissie, zaal 13, Volkshuis, Brussel.

Belgisch Syndikaal Overzicht

Bij de Houtbewerkers. — Mechelen (H. H.)

— Zooals wij in onze vorige briefwisseling mededeelden, had het alhier bestaande Gemengd Komitee de Patroons Meubelmakers uitgenoodigd op eene gekombineerde vergadering om over de twee voorgestelde eischen der arbeiders te redetwisten, welke zijn:

A. Loonsverhooging van 15 p. h.

B. Regeling van den huisarbeid.

Van de 92 uitgenoodigde patroons waren er 12 opgekomen die de zaak der arbeiders niet ongenegen schenen. Eene tweede samenkomst werd vastgesteld op 28 Januari.

Eene zaak is echter in onze zoo schoone beweging te betreuren, dit is dat den Onafhankelijken Bond, de sterkste in ledental, klink trekt, door zich terug te trekken uit het Gemengd Komitee, dit na besluit hunner algemeene vergadering, hetwelke luidde de beweging op eigen hand te zullen aangaan, de verantwoordelijkheid daar zelf van dragende.

Hopen wij dat de eendracht weldra wederkeere, dit in het belang onzer zoo ernstige beweging, waar alle verkeerde richtingen en verdeeldheden nogmaals ten goede zullen komen aan het patronaat.

Brussel. — Drukk. Wed. Brismée, Hoogstraat, 46.